

at Forbudet gælder for alle Omraader, der dækkes af kollektiv Overenskomst. Tvivlen har refereret sig til saadanne Arbejdsomraader, der ikke omfattes af Overenskomst om kollektive eller generelle Løn- og Arbejdsvilkaar, men for hvis Vedkommende der ved § 2, Stk. 2, er aabnet en vis Adgang til at faa fastsat Løn- og Arbejdsvilkaarene af Arbejds- og Forligsnævnet.

Efter Ministeriets Opfattelse bør det være saaledes, at ogsaa disse sidstnævnte Tilfælde omfattes af Forbudet mod Arbejdsstandsning, indtil det i Medfør af § 2,

Stk. 2, er afgjort, om der af Arbejds- og Forligsnævnet skal træffes Bestemmelse om Løn- og Arbejdsvilkaarene. Kun saafremt Sagen afvises af det i § 2, Stk. 2, omhandlede Udvalg eller af Nævnet, bør Arbejdsstandsning kunne iværksættes.

For at tydeliggøre dette Forhold foreslaas en hertil sigtende Tilføjelse til § 9, Stk. 1, hvorhos der samtidig som nyt Stk. 2 er optaget en udtrykkelig Bestemmelse om, at Sager vedrørende Overtrædelse af Forbudet mod Arbejdsstandsning paadømmes af Den faste Voldgiftsret.